

Bilag.

Provinshandelskammeret.

København, den 30. April 1937.

Til Landstingsudvalget vedrørende Forslag til Lov om Lærlingeforholdet.

Efter at Provinshandelskammeret har gjort sig bekendt med det i Folketinget den 27. Januar d. A. fremsatte Forslag til Lov om Lærlingeforholdet, tillader vi os over for det ærede Landstingsudvalg at anføre følgende:

De Forhold, hvorunder Lærlinguddannelsen finder Sted inden for Handelen, afviger paa mange Punkter saa stærkt fra de Forhold, Lovforslaget i øvrigt tager Sigte paa, at ethvert Forsøg paa at tvinge Handelen sammen med de øvrige Fag ind under en fælles Lærlingelov nødvendigvis maa føre til Urimeligheder, idet man for en formel Enhedsordnings Skyld underkaster Handelen Regler, der i Virkeligheden er tænkt og begrundet ikke ud fra Handelens, men ud fra de andre Fags Behov og Interesser. Derfor maa vi paa ny fremføre det Krav, der forud gentagne Gange har været fremsat fra Handelens Side, nemlig Kravet om, at der gennemføres en særlig Lærlingelov for Handelen, der vil være i Stand til at tage Handelens særlige Forhold i Betragtning og forme Lærlingeforholdet inden for Handelen ud fra Handelens Tarv til fælles Bedste for Læremester og Lærling.

Dette Krav maa faa særlig Vægt med Henblik paa det forelagte Forslag, der paa flere Punkter fører Udviklingen videre ved Nydannelser, der øjensynligt er planlagt med Henblik paa de øvrige Fag og i Virkeligheden maa siges at være ganske uden naturlig Jordbund inden for Handelen.

Saaledes maa f. Eks. Bestemmelsen i Forslagets § 11 om Indførelse af Svendeproeve anses for en Bestemmelse, der muligvis kan have sin naturlige Berettigelse inden for Haandværket, men som for Handelens Vedkommende er en Nydannelse, der baade er upaakrævet og upraktisk. Det vil i Praksis ikke være muligt i Handelsfaget at afslutte Læren med en Prøve, der kan blive et virkeligt Sidestykke til Haandværkets Svendeproeve. Handelsprøven maa nødvendigvis faa overvejende teoretisk Karakter og er da upaakrævet under Hensyn til de teoretiske Prøver, der allerede i vidt Omfang afholdes ved Handelsskolerne.

Ligeledes savner de vigtige organisatoriske Nydannelser, der i Forslagets Kap. 5 foreslaas indført, nemlig de faglige Fællesudvalg og Lærlingeraadet, de nødvendige Forudsætninger i Handelens bestaaende Organisationsforhold. Der findes ikke — som § 19 forudsætter — inden for Handelen egentlige Arbejdsgiverorganisationer. Af samme Grund maa de i § 20 nævnte Handelsorganisationer antagelig føle det som en uden for deres egentlige Virkefelt faldende Opgave at skulle virke som faglig Arbejdsgiverorganisation.

Ogsaa de Beføjelser, der er tillagt de nævnte Organer, er til Dels af en saadan Art, at de i hvert Fald for Handelens Vedkommende maa føre til ufornuftige og urimelige Resultater. Saaledes maa vi f. Eks. være meget betænkelige ved Regelen i § 19, Stk. 6, om de faglige Udvalgs Myndighed til med bindende Virkning at skønne over, hvorvidt en forsvarlig Oplæring af Lærlingen kan finde Sted i Virksomheden. Men ganske særligt maa vi protestere mod den Myndighed, der efter § 20, Stk. 4, jfr. § 19, Stk. 5, og § 3, Stk. 2 og 5, er tillagt de faglige Udvalg og Lærlingeraadet til dels at træffe Bestemmelse om Minimums- og Maksimumslæretid